

» Сърдито, не се престрѣвай толко съ сва-  
» та. Дѣте-то си добрѣ, и ты неможи-  
» шъ да мѣ помагнешъ нищо въ сѫна. Дой-  
» ди, дойди, и не ма стрѣвай да ти се  
» молїк много време, зашото слѣдъ ед-  
» нѣ четвъртъ часа ще се върнишъ пакъ, и  
» затова нѣтрѣба да ми отринашъ едно  
» завртаніе отъ хорото. »

Маргарита се склони и сълзѣ съсъ  
нѣго, но сърце-то й тѣпаше силно, и изо-  
вличаваше безъміе-то й. Тя неможда да съ-  
частвѹва въ общежтѣ радостъ, зашото  
едно непрестано немирство и смѣшава-  
ше. Понска да се пустни отъ хорото, но  
дрѹги-тѣ слѹги не иѣ оставихъ. Най  
подирѣ сподѹчи та се оттирва, и тицеш-  
комъ отиде при людкътѣ на драгоцѣн-  
ното дѣте, кое то се обвѣрва на грыжата.

Но какъвъ єжасъ почвѹства, като  
видѣ людкътѣ празнѣ, и дѣте то не се